

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticorvm Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Quomodo prouidendum sit parochis, si vnione iuuari non possint: deque
tollendis abusibus per vnionem fieri solitis. cap.xxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

nostrae ecclesiae ac eadem unionem impetran-
 tem sui consensus literas dederint:

Anno Domini 1568. die vero 25. mensis Februa-
 ri, venerabilibus Dominis Decano & Capitulo eccle-
 siae collegiatae sancti Petri oppidi Castletensis competen-
 ter in suo loco capitulari congregatis, Reuerendus in
 Christo Pater D. ac M. Ioannes de longa cruce dictae
 ecclesiae Praepositus, & Praelatus personaliter coparens,
 tum vero, tum scripto exposuit Dominis Capitulan-
 tibus sibi pro dignitate suae praelaturae & curae animarum
 onere incumbere non satis prouisum, ac tenuiores pra-
 eposituram fructus, & prouentus esse, quam ut ipsi suffi-
 cere possint, ad honeste, ut Praelatum decet, viuendum.
 Etiam magis, quod multa inueniat ob bellorum, &
 hominum malitiam, ac Praepositi non residentiam in-
 iuste declarando insuper statutum, & ordigatum esse
 per concilium Tridentinum, ut omnes Praelati suis in-
 ecclia resident. Quod ut facere dignaretur ecclesiae
 Praepositi Capitulum aliquoties per literas sollicitauerat.
 Sed egauit Dominos Capitulantes, quatenus digna-
 rentur praebere assensum, & consensum sibi Praeposito
 non residenti suo Praelato, ac pastori (habito respectu
 uero dictae Praepositurae, & deperditorum) ad impe-
 trandam unionem unius praebendae praedictae suae Prae-
 positurae, in dicta ecclesia primo vacaturae, aut quam
 praepositi acceptandam, applicandae. Domini vero Capitu-
 lantes mature super iisdem deliberati, praedicto D.
 Praeposito consensum pariter & assensum ad effectum
 praenuntium cum onere, & honore vnanimiter, praebue-
 runt. In cuius rei testimonium praesentes consensus li-
 terae exinde fieri ac per Notarium publicum ipsorum
 locum, subscribi, ac signari fecerunt, & mandauerunt.
 Anno, mense, & die praescriptis. Et subscriptum erat:
 Praesentia.

*Literae, quibus
 Decanus &
 Capitulum S.
 Petri Castleten.
 consentiunt, ut
 Praepositura
 suae ecclesiae v-
 niatur praeben-
 da.*

*Causae ob quam
 multa bona
 Praepositurae
 Castletensis pe-
 rierunt.*

*Quodsi prouidendum sit parochis, si unione iuuari non possint:
 de tollendis abusuibus per unionem fieri solitis.*

C A P. X X I X.

*In parochialibus ecclesiis, quarum fructus adeo exi-
 gunt, ut debitis nequeant oneribus satisfacere:
 Pp v ex de.*

a *sess. 24. de reform. cap. 13.* ex decreto sacri Tridēni concilij ^a curabitur Episcopus si per beneficiorum vnionem, non tamē regantur

fieri nō possit, vt primitiarum, vel decimarum ditione, aut per parochianorum symbola; ac collectas qua cōmodiori ei videbitur ratione tantum redigatur quod pro rectoris, aut parochiæ necessitate deesse sufficiat. Et idcirco in iis ciuitatibus, ac locis, vbi parochiales ecclesiæ certos non habent, fines, nec rectores proprium populum, quem regant, sed seue petentibus sacramenta administrant, mandatum sancta Synodus Episcopis, pro tutiori amentis commissarum salute, vt distincto populo ad propriasque parochias vnicuique suum perpetuamculiaremque parochum assignent ^b, qui eos cogere valeat, & à quo solo licitè sacramenta suscipiantur alio vtili modo, prout loci qualitas exegerit, deant. Idemque in iis ciuitatibus, ac locis, vbi sunt parochiales, quamprimū fieri curent: ac locis, vbi sunt quibuscumque priuilegiis, & cōsuetudinibus immemorabilibus.

Ecclesiæ parochiales monasteriis vel aliis quibuscumque beneficiis vniri non possunt.

Vniones à quadraginta annis factæ exominandæ sunt.
c. sess. 7. de reform. cap. 6. & sess. 24. cap. 13. de reform.

d à Dimissio p. p. circa a. 2. Di. 267. Platin. in vitis notifi. c. ecclesias 13. q. 1. c. parochialis. de his que fiunt à pralato.

In vnionibus verò quibuslibet, seu ex superioribus aliis causis faciendis ecclesiæ parochiales monasteriis quibuscumque, aut abbatibus, seu dignitatibus, vbi habentur beneficiis simplicibus, vel collegiatis, seu hospitalibus, non vniantur. Et vniones perpetuæ à quadraginta annis citra factæ vigore dicti concilij Tridēni non deantur, & examinentur ab Ordinariis, tanquam de Apostolica delegatis: & quæ per subreptionem obreptionem obtentæ fuerint, irritæ declarantur. Verò, quæ à dicto tempore citra concessæ sunt, non irritæ, vel in parte sortitæ sunt effectum, & quæ ad cuiusvis instantiam fient, nisi eas ex legitimis aliis rationabilibus causis, coram loci Ordinariis catis quorum interest verificandis, factas fuisse iudicauerit, per surreptionem obtentæ præsumantur: propterea nisi aliter à Sede Apostolica declaratum fuerit, viribus omninò carent: non obstantibus in iis quibuscumque verborum formis. Et quia iure optimè constitutæ fuerunt à dioceses, & parochiæ, ac vici

gigi proprij attributi pastores, & inferiorum ecclesia-
rum rectores, qui suarum quisque ouium curam ha-
beant, vt ordo ecclesiasticus non confundatur, aut vna,
in eadem ecclesia duarum quodammodo dioecesium
sit, non sine graui eorum incommodo, qui illi subditi
sunt. beneficia vnius dioecesis, etiam si parociales ec-
clesie vicarie perpetue, aut simplicia beneficia, seu pra-
bendae, aut praetimonialia portiones fuerint, etiam
in ratione augendi cultum diuinum, aut numerum bene-
ficiorum, aut alia quacumque de causa alterius dioe-
cesis beneficio, aut monasterio, seu collegio, vel loco
eiusdem perpetuo non vniantur, decretum huius sanctae
synodi super huiusmodi vnionibus in hoc declarando.
Insuper accessiones per viam vnionis factae de bene-
ficiis ad ecclesias iuris patronatus etiam laicorum
liberitas, tam ad parochiales, quam ad alia quacumque
beneficia etiam simplicia seu dignitates, vel hospitalia,
vacantia dicta beneficia libera eiusdem naturae cum iis
quibus vniantur, efficiantur, atque sub iure patro-
natus constituantur: haec si nondum plenarium sortitae
sunt effectum, vel deinceps ad cuiusvis instanciam fient,
eiusdem auctoritate etiam Apostolica concessa
sunt, simul cum vnionibus ipsis per surreptionem
interuata intelligantur: non obstante quacumque in iis
verborum forma, seu derogatione, qua habeatur pro-
cessus, nec executioni amplius demandentur; sed
beneficia vnita cum vacauerint, liberè, vt antea con-
ferantur. Quae verò à 40. annis citra factae effectum,
etiam incorporationem sunt consecutae, haec nihilo-
minus ab Ordinariis, tanquam à Sede Apostolica de-
legatis reuideantur, & examinentur, ac quae per surre-
ptionem, vel obreptionem obtentae fuerint, simul cum
vnionibus irritae declarantur, ac beneficia ipsa separan-
tur, & aliis conferantur.
Ceterum sicut approbandae, & retinendae sunt vnio-
nes, si sunt pro vtilitate, necessitate, & reformatione
ecclesiarum, aliisque piis & legitimis de causis; ita dete-
ctae, & reiciendae sunt, quas ad vitam, in fraudem
irreuerentiam, aut defectus aetatis, recentiores ad-
mittunt. Quibus fit, vt etiam obtinens beneficium,
cui

a sess. 7. cap. 6.
c. 7.
b sess. 14. de
refor. cap. 9.
Quae vniones
reuocandae sunt
& irritandae.
c Concil. Trid.
sess. 25. de refor.
cap. 9.

d Concil. Trid.
sess. 7. de refor.
cap. 6.

Vniones ad vi-
tam reiciendae
sunt.

